

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 6 Mars 1868, kl. 12 midd.

Utlåtande, i fråga om afskrifning af tvänne från Riksbanken utgifna s. k. odlingslån.

Hos Utskottet hafva Banko-fullmäktige hemställt om afskrifning af återstående beloppen utaf tvänne från Banken utgifna skiftes- och odlingslån, under åberopande af följande af Bankens advokatfiskal rörande dessa lån lemnade upplysningar:

Från Banken hade Hemmansegaren Tobias Hansson i Höstena under N:is 1,430 och 1,454 erhållit tvänne s. k. odlingslån, det ena å R:dr 900, emot borgen af Carl Petter Christiansson i Folkared och Bengt Hansson i Herrmanstorp, samt det andra å R:dr 700, emot borgen af Nils Jacob Hansson i Kärreberg och nyssbemälda Bengt Hansson. — Då Tobias Hansson underlät att erlægga stadgad kapital-afbetalning, blef lagsökning för utbekommande af återstoden å förenämnda tvänne lån, utgörande ett sammanräknadt belopp af 1,433 R:dr 86 öre riksmünt, emot samtliga gäldenärerne anställd hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Hallands län, som, genom utslag den 28 April 1863, ålade låntagaren Tobias Hansson och löftesmannen Carl Petter Christiansson betalningsskyldighet, men enär löftesmannen Bengt Hansson blifvit i konkurstillstånd försatt, förklarade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande det emot honom framställda påstående icke kunna till vidare åtgärd upptagas och hänvisade, med afseende å löftesmannen Nils Jacob Hanssons förnekande att hafva undertecknat den såsom grund för krafvet åberopade borgensförbindelsen, Advokatfiskals-embetet att fordrings-anspråket emot Nils Jacob Hansson, efter stämning vid vederbörlig domstol fullfölja. — Efter föregången bevakning uti Bengt Hanssons konkursmål samt efter stämning å Nils Jacob Hansson till Faurås Häradsrätt blefvo begge lånen icke allenast af konkursdomstolen till betalning fastställda, utan äfven Nils Jacob Hansson af Häradsrätten, genom utslag den 22 April 1865 ådömd å honom för lånet N:o 1,454 yrkad betalningsskyld-

dighet, men vid anställda utmättningsförsök saknades tillgång hos såväl Tobias Hansson som Carl Petter Christiansson och Nils Jacob Hansson, hvarjemte af utmättningsförrättaren meddelades det intyg, att alla dessa tre personer befunnos uti utblottadt tillstånd. Efter det Tobias Hansson affidit, blefvo lånen bevakade uti det efter honom anhängiggjorda urarfvamål, utvisande kallelsen i samma mål att någon tillgång i boet icke funnes. Af den uti Bengt Hanssons konkursmål afgifna redogörelse ådagalades, att den afträdde egendomen icke varit tillräcklig till betäckande af sådana fordringar, som enligt konkursdomen bort med förmånsrätt utgå, hvarförutan Riksbankens i sistnämnda konkursmål begagnade ombud lemnat det besked, att Bengt Hansson befunde sig i ytterst fattiga omständigheter.

Efter det Bankens advokatfiskal, på grund af de angående ifrågavarande tvänne lån meddelade upplysningar, anmält att anledning icke förefunnes att för desamma erhålla den ringaste godtgörelse från den ena eller andra af de personer, som för lånen äro ansvarige, och då, vid det af advokatfiskalen upplysta förhållande, det ville synas, som skulle en fortsatt bevakning af dessa lån endast leda till utgifter för Banken, hafva Fullmäktige ansett Bankens fördel närmast befrämjas genom lånens afskrifning från Bankens räkenskaper.

Utskottet, som delar denna Fullmäktiges åsigt, får på grund deraf vördsamt tillstyrka:

att skiftes- och odlingslånen N:o 1,430 till åter-	
stående belopp af	R:dr 733: 86.
och N:o 1,454 d:o af	„ 700: —
må med sammanräknade	<u>R:dr 1,433: 86</u>
från Bankens räkenskaper få afskrifvas.	

Stockholm den 5 Mars 1868.

W. F. Tersmeden.